

[Finn Jørgensen]

Såfremt ministerens holdning ikke kan begrundes sagligt, forekommer den derfor mest af alt som endnu et forsøg på sammen med a-kraftens modstandere at mistænkeliggøre den fredelige anvendelse af a-kraft.

Besvarelse (26/7 82):

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg kan henvise til min besvarelse af 23. juli 1982 på spørgsmål 949, stillet af folketingsmedlem Kalnæs (SF), se sp. 9619.

Spm. nr. 996

Til *indenrigsministeren (20/7 82)* af:

Ole Bernt Henriksen (KF):

»Vil ministeren give kommunerne anvisning på, hvorledes de skal undgå at forringe deres likviditet i 1983?«

Begrundelse

Indenrigsministeriet har påbudt kommunerne ikke at forringe deres likviditet i 1983, uanset at de har fået pålagt en lang række nye forpligtelser og skatteindtægterne ser ud til at svigte. Det må derfor påhvile ministeren at give kommunerne konkrete anvisninger på, hvordan de skal undgå likviditetsforringelser af endog betydelig størrelsesorden.

Besvarelse (27/7 82):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

I begrundelsen har spørgeren bl.a. anført, at indenrigsministeren har påbudt kommunerne ikke at forringe deres likviditet i 1983, og at det må påhvile ministeren at give kommunerne konkrete anvisninger på, hvordan de skal undgå likviditetsforringelser.

Det skal hertil bemærkes, at regeringen i de senere år som led i den økonomiske politik gennem henstillinger har fastlagt begrænsninger for den kommunale økonomi. Regeringen har herunder for 1983 i lighed med tidligere år henstillet til kommunerne, at der udvises den største tilbageholdenhed med forbrug af likvide aktiver, og at det budgettede forbrug for den kommunale sektor under ét højst bliver 1 mia. kr. Denne henstilling, som altså ikke er et påbud om ikke at forringe likviditeten, er begrundet med, at en finansiering af kommunale aktiviteter ved forbrug af likvide aktiver betyder en uønsket

belastning af betalingsbalancen og en svækkelse af finanspolitikken.

Regeringen har desuden henstillet til kommunerne, at den reale vækst i drifts- og anlægsudgifterne (med enkelte undtagelser) for den kommunale sektor under ét holdes inden for en samlet ramme på maksimalt 1 pct., heri indbefattet merudgifter for kommunerne som følge af nye love og cirkulærer, der vil blive begrænset til højst at udgøre 330 mill. kr.

Disse henstillinger udstikker nogle generelle rammer for udviklingen i den kommunale økonomi og tjener til at sikre en samordning af den samlede offentlige økonomi ud fra overordnede økonomisk-politiske målsætninger, som det er regeringens opgave at fastlægge. Det vil derimod være en utidig indblanding i det kommunale selvstyre, såfremt regeringen gav kommunerne konkrete anvisninger på, hvorledes de skal fastlægge deres indtægter og udgifter i budgettet for 1983.

Spm. nr. 997

Til *justitsministeren (20/7 82)* af:

Annelise Gotfredsen (KF):

»På hvilket lovgrundlag og efter hvilken praksis har en straffasoner, som i statsfængslet Søbysøgård skulle afsone en 4 års fængselsstraf, efter kun et års straffasoning kunnet få en måneds straffuspension med henblik på at passe en samlevers børn?«

Begrundelse

I politiorganisationernes blad, Dansk Politologi, omtaler kriminalassistent Jørgen Pedersen i en artikel en sag, hvor en mand, som var idømt 4 års fængsel for røveri, efter kun et års straffasoning kunne gå fri i en måned for at passe sin samlevers børn.

Det er stødende for retsbevidstheden, hvis folk, som af domstolene anses for at have gjort sig fortjente til en relativt hård fængselsstraf, efter kun at have udstået ¼ af straffen kan færdes frit i en måned. Det er derfor af interesse at få oplyst, om der er sket en fejl i den konkrete sag, eller om denne er generelt kendetegnende for justitsministeriets praksis i sådanne sager.

Besvarelse (11/8 82):